

Siis toon puissse mied urwad, eni nõ,
pungadeest teen lehed õrnad, siinõt-ani
loon kuslerkuppid koppelisse, eni 170
vars-a-labjad koositusse; vaid, eni
pühin murust mure, mörgid 160 et 170
ja lohad, kus su sepp on tärsind;
Siis tuleb pääsuise pejale, 170 et 180
ungo, roifa otsole, 180 et 190 urum
künni-lind fäib küla külasta,
tässib kündu külvipõlde; 190 et 200
siis lina-mästrik välijal kõnuib, 210
puhostab pöldu putufaista; 220 et 230
ka mõhitaja metsas mõnub, mõi eni
sägu kuslikk koppelis, 230 et 240 om 250
ning rägastikkust rääkjuh rääku, 250 et 260
kiwi-warelt firju, trishu. 260 et 270
Neist pi viisi, peeretama, qit imiit
uusi lugusid luulema! 270 et 280
Sest niiuid veel osed Hansuse, 280 et 290
ja säända annab keelele, 290 et 300
fui aga ükskord osed Hans, 300 et 310
ei siis lähe õpimine — veel vähem tants."

Rui niiuid esimene pääw oli farjas olnud ja
väike Tüdimatta farjaga õhtu foeu läks, seal
nägi ta mõne tühja kuntsi; sest fui ta parajaste
farjaga õue värawaist siisse läks, siis wiikas pere-

poeg, kes ennast värawa kanis toha pelenud oli,
temale klapiga wett üle pää jõi ütles et see olla
perenaeje läst farjast fasta, siis ei jäda suvel
farjas magama. 310 et 320, 330 et 340, 350 et 360
Ja fui ta loomad sai louta pannud, siis tästis
perenaene teda ta farja-seppi tara räästasse pieta
ja seina jäätta, siis ei ladnud loomad suvel õra.
Ma tästis perenaene teda teisel pääival farjas
kollaseid libletaid pihlaid ja lehmudele sisse anda,
siis saada head kollast wdid.

Tüdimatta, nii väike fui ta la olli, nägi tohe
et nehused teub „tühjad kunistid“ olib, aga ta
ei tohtind seda ütelda, siis oles perenaene tohe
wastanud: „„Pühi esite italle-jalad nina alt õra,
ja siis wäst õpeti wanemaid inimesi.““

Önuel ei öppinud väite Tüdimatta aga mitte
ükspäinis nüüdusid aeju, magu praegu natusele
mäginie, ei, maid ta öppis ka ühes mitu head
kombed, magu sigalord, fui homika ülesedusis, ei
tohtind ta ilma pesenialta silmiadega sööma lauale
mimma ja fui lauba õhtu fätte juhtus ja juhu-
pudru wüagen laual aurus, siis ei haftand majas
keski enneim sööma, kuid väike Tüdimatta „palived
enne sööma aega“ oli ülesütsinud ja see mood
jai to'le funi ta juurmant omadusets ja ta ei lu-
geniad mitte ükspäimis „lauba“ õhtul sööma pal-
weid, vaid ignahes, kui ta leivo wöitis.““